

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ΚΑΤΑΤΑΞΕΩΣ
ΕΝ ΤΩι ΑΓΙΟΛΟΓΙΩι ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΟΥ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΚΥΡΙΑΛΛΟΥ ΣΤ΄,
ΤΟΥ ΑΠΟ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

«Τὸν ἀρῥαβῶνα τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου κτήσασθε διὰ τῆς πίστεως, ὅπως δυνηθῆτε δεχθῆναι εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς. Προσέλθετε εἰς τὴν μυστικὴν σφραγίδα, ἵνα εὐγνωστοὶ ἦτε τῷ δεσπότῃ· συγκαταριθμήθητε τῇ ἀγίᾳ καὶ λογικῇ τοῦ Χριστοῦ ποίμνῃ, εἰς τὰ δεξιὰ αὐτοῦ ἀφορισθησόμενοι, καὶ κληρονομοῦντες τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν ζωὴν» (Αγ. Κυρίλλου Ἱεροσολύμων, Κατήχησις α' φωτιζομένων, PG 33)

«Ἐγὼ Κύριος ὁ ἀγιάζων ὑμᾶς» (Λευ. κ', 8), λέγει Κύριος Σαβαώθ, ὅτι μόνος Αὐτὸς ἡ πηγὴ τῆς ἁγιασμοῦ καὶ πάσης ἀγαθωσύνης καὶ Αὐτὸς ἐστὶν ὁ ἐξανιστῶν ἀγίους ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἕως τερμάτων αἰώνων.

Χρέος ἱερόν τε καὶ ἀνυπέρθετον οἶδεν ἡ Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία ἀναδεικνύειν καὶ ἐξαίρειν τὴν δόξαν καὶ τὸ κάλλος τῶν μακαρίων ἱεραρχῶν, τῶν διὰ τὸν τρόπον τῶν βίων ἀναδειχθέντων εἰς διαδοχὴν τῶν Ἀποστόλων, ὡς ἄλλοι μὲν τῷ τιμίῳ αὐτῶν αἵματι, ἕτεροι τῷ τῆς καλῆς ὁμολογίας σθένει, ἄλλοι τοῖς τῆς Θεολογίας κρουνοῖς καὶ τῆς ποιμαντικῆς ἐπιστήμης συγκροτήσῃ καὶ πάντως πάντες οἱ τῆς ἀγιότητος τοιοῦτοι ἐρασταὶ τῇ χριστομιμῆτῳ αὐτῶν πολιτείᾳ ἐστερέωσαν τοὺς θεμελίους αὐτῆς καὶ κατεκόσμησαν τὸ διάδημα τοῦ κάλλους αὐτῆς, λίθοι πολυτιμότατοι καὶ οὗτοι καταστάντες, τῶν Ἁγίων Δώδεκα συνεχισταί, περὶ ὧν ὁ τῆς Θεολογίας ἐπώνυμος Ἰωάννης ἀποκαλυπτικῶς ἀναφέρει· «ὁ πρῶτος ἰασπις, ὁ δεῦτερος σάπφειρος, ὁ τρίτος χαλκηδών, ὁ τέταρτος σμάραγδος, ὁ πέμπτος σαρδόνυξ, ὁ ἕκτος σάρδιον, ὁ ἕβδομος χρυσόλιθος, ὁ ὄγδοος βήρυλλος, ὁ ἕνατος τοπάζιον, ὁ δέκατος χρυσόπρασος, ὁ ἐνδέκατος ὑάκινθος, ὁ δωδέκατος ἀμέθυστος» (Ἀπ. κα', 19-20).

Χρέος ἱερόν καὶ καθῆκον παρελάβομεν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τῶν Πατέρων καὶ ἀοιδίμων προκατόχων ἡμῶν Πατριαρχῶν καὶ Ἱεραρχῶν, ἵνα τοὺς κρυπτομένους ὑπὸ τὰ νέφη ἀστέρας ζητῶμεν καὶ ἀνευρίσκωμεν καὶ τιθέμεθα αὐτοὺς ὡς λύχνους φαεινοὺς ἐπὶ τὴν λυχνίαν ἵνα φαίνωσιν πᾶσιν ἀνθρώποις.

Τοῖνυν τοὺς ἐν τῷ παρόντι βίῳ εὐσεβῶς καὶ χριστομιμῆτως πολιτευσαμένους καὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ ἀναλώσαντας ἑαυτοὺς ἐν τῇ διακονίᾳ τῆς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὸν πλησίον ἀγάπης, τοὺς ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως προκινδυνεύσαντας καὶ ἐν τέλει μαρτυρικῶς ἀθλήσαντας, σημείοις δὲ καὶ θαύμασι μαρτυρηθέντας καὶ τῶν πρὸς τοὺς ἐπικαλουμένους τὴν μεσιτείαν αὐτῶν εὐσεβεῖς Ὁρθόδοξους πιστοὺς αἰτημάτων θαυματουργικῶς ἱκανοποίησιν παρέχοντας, χρῆ τιμᾶν καὶ γεραίρειν καὶ ὕμνοις ἐγκωμιάζειν ἢ Ὁρθόδοξος ἡμῶν Ἐκκλησία, μετὰ τοῦ περιουσίῳ λαοῦ τοῦ Θεοῦ, συγκαταριθμοῦσα αὐτοὺς ἐν τῇ χορείᾳ τῶν Ἁγίων καὶ τῶν Μαρτύρων καὶ τὴν αὐτῶν ἐκζητοῦσα, ὡς πολλὰ ἰσχύουσαν, δέησιν καὶ μεσιτείαν πρὸς τὸν φιλόανθρωπον Θεόν,

ὑπὲρ ἀφέσεως ἀμαρτιῶν, ἰάσεως ἀσθενειῶν, προστασίας καὶ στηριξέως ἐν τῇ πίστει καί, συνελόντι εἰπεῖν, ὑπὲρ ὠφελείας ψυχικῆς τε καὶ σωματικῆς τοῦ χριστωνύμου πληρώματος.

Τοιοῦτος τὸν βίον καὶ τὴν πολιτείαν κατεδείχθη καὶ ὁ ἐκ τῶν προκατόχων ἡμῶν ἀοίδιμος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως. Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κύριλλος Στ', ὅστις ἐγεννήθη ἐν Ἀδριανουπόλει, ἐν σωτηρίῳ ἔτει χιλιοστῶ ἑπτακοσιοστῶ ἑξηκοστῶ ἐνάτῳ, λαβὼν ἐν τῷ θείῳ βαπτίσματι τὸ ὄνομα Κωνσταντῖνος. Χειροτονηθεὶς δὲ ἱεροδιάκονος παρὰ τοῦ τότε Μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως Καλλινίκου, τοῦ καὶ μετὰ ταῦτα Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, διηκόνησε μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ παλαιφάτῳ Μητροπόλει Νικαίας καὶ ἀκολούθως ἐν τῇ τῆς Ἐφέσου.

Ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία, ἐπιβραβεύσασα τοὺς ὑπὲρ αὐτῆς ἀόκνους μόχθους τοῦ Ἀρχidiaκόνου Κυρίλλου καὶ τὰς περικοσμούσας αὐτὸν ἀρετάς, ἐξέλεξεν αὐτόν, ἐν ἔτει χιλιοστῶ ὀκτακοσιοστῶ τρίτῳ, Μητροπολίτην τῆς Ἐπαρχίας Ἰκονίου, ἣν καὶ ἐποίμανε θεοφιλῶς ἐφ' ὅλοις ἑπτὰ ἔτεσιν. Μετατεθεὶς δὲ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ἀδριανουπόλεως, εἰργάσθη ἀόκνως πρὸς μεγίστην πνευματικὴν τοῦ ποιμνίου ὠφέλειαν, παρέχων ἑαυτὸν πρότυπον ἀρετῆς καὶ εὐαγγελικοῦ ἠθους. Ἀνελθὼν δὲ εἰς τὸν πανένδοξον τῆς Κωνσταντινουπόλεως Οἰκουμενικὸν Θρόνον ἐν ἔτει χιλιοστῶ ὀκτακοσιοστῶ δεκάτῳ τρίτῳ καὶ πατριαρχεύσας ἐπὶ ἑξαετίαν ἐμφρόνως καὶ θεαρέστως, ποιμαντικῶς δὲ διαπρέψας, παρητήθη οἰκειοθελῶς τοῦ Θρόνου καὶ ἐπανῆλθεν ἐν Ἀδριανουπόλει, τὰς ἡσυχίους διατριβὰς ποιούμενος καὶ χαίρων τῆς τιμῆς κλήρου καὶ λαοῦ. Κατὰ δὲ τὰς ἐκσπασάσας ἐν ἔτει χιλιοστῶ ὀκτακοσιοστῶ εἰκοστῶ καὶ πρώτῳ μεγάλας ταραχάς, ὁ ἀοίδιμος Κύριλλος, τὸ κλέος τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, ἠθλησε τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς πίστεως, ἀγχόνῃ τελειωθεὶς τῇ ἡ' τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, προσθήκη γενόμενος τοῖς ἀπ' αἰῶνος ἀγίοις μάρτυσι, ταφήν γνωρίσαν τὸ τίμιον αὐτοῦ σκῆνος ἐν τῷ χωρίῳ Πύθειον τοῦ Ἑβρου. Τὰ ἱερὰ αὐτοῦ λείψανα ἀργότερον μετεκομίσθησαν εἰς Ἀδριανούπολιν παρὰ τοῦ μακαρίου Μητροπολίτου Ἀδριανουπόλεως Γρηγορίου, τιμώμενα καὶ θαυματουργοῦντα, τῆς μνήμης αὐτοῦ ἀνεξιτήλου παραμεινάσης.

Ὁ ἱεράρχης οὗτος, κατὰ πάντα τὸν βίον ἀκηλίδωτον διήγαγε βιοτήν, τὴν ἐνότητα τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς πίστεως διαφυλάξας, καὶ ὀδηγήσας τὸ ποίμνιον εἰς νομὰς ζωφόρους. Ὁ δὲ Θεὸς τοῦ Ἑλέους καὶ τῆς Δικαιοσύνης, τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν ἐν αὐτῷ ἐπαναπαυομένην Χάριν Αὐτοῦ θέλων ἀποκαλύψαι, συνείργησεν ἵνα, ἔτι ζώντος, ἀλλὰ καὶ μετὰ θάνατον, ἰσχυρὰν ἔχη τὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς χριστιανικῆς συνειδήσεως τῶν πιστῶν ἐν Ἑλλάδι, κατὰ τὰ καὶ τῇ Μητρὶ Ἐκκλησίᾳ γνωστὰ καταστάνατα ἐξ ἀξιοπίστων πολλῶν μαρτύρων, ἱστορούντων δὲ ἅμα τὰ περὶ αὐτοῦ καὶ τοῦ βίου του μεγάλα καὶ ἐξαίσια, ἔτι δὲ καὶ τὴν ὑπὲρ τῆς διαφυλάξεως τοῦ ποιμνίου θυσιαστικὴν μέριμναν ἀναλαβόντος, θαυμαστὰ δὲ σημεῖα πολλὰ ἐπιτελοῦντος ὡς φίλου Χριστοῦ γνησιωτάτου.

Διὰ πάντων τούτων καταδεικνύεται ὁ ἱεράρχης οὗτος πρᾶος καὶ ταπεινός, εἰρηνικός, ἀπαθής, συμπαθής καὶ ἡσύχιος, ἀγωνιστὴς τῆς ἀληθείας καὶ πρὸς τὰς θείας ἀληθείας μυσταγωγός, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μιμητής, ἀνὴρ ὄντως ἅγιος κατὰ τε τὴν τῶν γνωρισάντων αὐτὸν μαρτυρίαν καὶ τὴν ἐπιβεβαίωσιν τῶν μετὰ τὸ

μαρτυρικὸν τέλος τοῦ σημείων, βαπτισθεὶς μετὰ τὸ δι' αἵματος βάπτισμα, ὁ δευτέρως
ρύποις οὐ μολύνεται, κατὰ τὸν Θεολόγον Γρηγόριον.

Τούτου, ἀκολουθῶς, ἐν πόλεσι, Μοναῖς καὶ ναοῖς ἡ μνήμη τιμᾶται καὶ τὸ
μνημόσυνον αὐτοῦ τελεῖται, ὕμνοι τε εἰς τιμὴν αὐτοῦ συνετέθησαν καὶ ἡ μορφή αὐτοῦ
ἐν εἰκόσιν ἐξεικονίσθη, καὶ δημόκλητος ἐκφράζεται ἡ ἐπιθυμία ὅπως οὗτος ἐν τοῖς
τιμωμένοις Ἁγίοις καὶ Μάρτυσι συγκαταριθμηθῆ καὶ ἡ μνήμη αὐτοῦ ἐπισημῶς ἐν τῷ
Ἑορτολογίῳ ὡς Ἁγίου καὶ Ἱερομάρτυρος ἐνταχθῆ.

Ὅθεν, ἡ Μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν τῶν καὶ
ὑπερτίμων, τῶν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῖν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ὑπ'
ὄψιν λαβόντες τὴν ζῶσαν καὶ ἰσχυρὰν μαρτυρίαν καὶ τὴν συνείδησιν τῶν πιστῶν περὶ
τῆς ἀγιότητος τοῦ προειρημένου Προκατόχου ἡμῶν Πατριάρχου Κυρίλλου τοῦ Στ', τοῦ
ἀπὸ Ἀδριανουπόλεως, τῆς ἐρειδομένης ἐπὶ τῆς ἀγίας του βιοτῆς, τῆς διὰ τοῦ λόγου καὶ
τοῦ ἔργου αὐτοῦ διδαχῆς, οὐ μὴν καὶ τοῦ μαρτυρικοῦ αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς πίστεως ἡμῶν
τέλους, ἔτι δὲ καὶ τῆς πληθύος τῶν θαυμάτων, τῷ κοινῷ τῆς Ἐκκλησίας ἔθει καὶ τῇ
μακραινῶν παραδόσει κατακολουθοῦντες, ὡς πρέπουσαν καὶ εὐλογον τὴν ἐπιθυμίαν
καὶ τὴν κοινὴν συνείδησιν τοῦ φιλοχρίστου λαοῦ ἐκρίναμεν καὶ ἐστέρεξαμεν καὶ
ἀπεδεξάμεθα.

Θεσπίζομεν οὖν Συνοδικῶς καὶ ἐν Ἁγίῳ διακελευόμεθα Πνεύματι ὅπως ὁ
εἰρημένος Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κύριλλος ὁ Στ', ἐφ' ἐξῆς συναριθμηταί τοῖς Ἁγίοις
καὶ Μάρτυσι τῆς Ἐκκλησίας, τιμώμενος εἰς τὸν ἅπαντα αἰῶνα παρὰ τῶν πιστῶν καὶ
ὕμνοις ἐγκωμίων γεραϊόμενος κατ' ἔτος, τῇ 17' τοῦ μηνός Ἀπριλίου, ἡμέρα τῆς
μαρτυρικῆς τελειώσεως αὐτοῦ (τῆς μνήμης αὐτοῦ δυναμένης, διὰ τὸν τῆς Ἁγίας καὶ
Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς καιρὸν μετατίθεσθαι κατὰ τὴν Κυριακὴν ἢ Δευτέραν τῆς
φωτοφόρου τῆς Ψηλαφήσεως τοῦ Θωμᾶ Δεσποτικῆς ἑορτῆς).

Εἰς ἐνδειξιν δὲ τούτου ἀσφαλῆ καὶ διηνεκῆ τὴν βεβαίωσιν ἐγένετο καὶ ἡ παροῦσα
Πατριαρχικὴ καὶ Συνοδικὴ ἡμῶν Πρᾶξις, καταστρωθεῖσα καὶ ὑπογραφεῖσα ἐν τῷδε τῷ
Ἱερῷ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ ,βκβ', κατὰ μῆνα Ἰανουάριον (ια')

ΕΠΙΝΕΜΗΣΕΩΣ ΙΕ'

Ὁ Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαῖος ἀποφαίνεται

+ ὁ Χαλκηδόνος Ἐμμανουήλ

+ ὁ Μετρῶν καὶ Ἀθύρων Δημήτριος

+ ὁ Προικοννήσου Ἰωσήφ

+ ὁ Σεβαστείας Σεραφεῖμ

+ ὁ Μύρων Χρυσόστομος

+ ὁ Μπουένος Ἄϊρες Ἰωσήφ

+ ὁ Πριγκηποννήσων Δημήτριος

+ ὁ Ἀτλάντας Ἀλέξιος

+ ὁ Φιλαδελφείας Μελίτων

+ ὁ Μυριοφύτου καὶ Περιστάσεως Εἰρηναῖος

+ ὁ Κρήνης Κύριλλος

+ ὁ Ἀδριανουπόλεως Ἀμφιλόχιος

Ὅ,τι ἀκριβὲς ἀντίγραφον

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 7ῃ Ἀπριλίου 2022

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου

+ Σπ. Αργε.